

Відбулося пленарне засідання філадельфійського Комітету для відзначення Тисячоліття

Філадельфія (В. Янів). — Тут в приміщеннях Українського Освітньо-Культурного Центру в неділю, 1-го березня ц.р., відбулося пленарне засідання Філадельфійського Комітету, для відзначення Тисячоліття Хрищення України.

В присутності 52-ох членів комітету, голова проф. д-р Богдан Гнатюк відкрив засідання і відчитав порядок нарад, який прийнято одноголосно. Д-р Петро Крюк відчитав протокол з основних зборів комітету, які відбулися 7-го грудня минулого року. Голова поінформовав присутніх про пророблену працю за цей період часу і сказав, що Президія Цілового комітету випрошувала програму святкування, яка має бути виконана в 1987 і 1988 роках у Філадельфії. Д-р Б. Гнатюк відчитав також програму святкування, в якій пропонується такі імпрези для відзначення цієї історичної дати в житті українського народу.

Святкування почнуться прокламацією губернатора Кейсі і стейтської легіслятури, прокламацією посольства Філадельфії і Миської ради. В жовтні цього року в стейтському капітолі відбудеться концерт для відзначення цієї дати, як теж є передбачена промова визначного українського суспільно-громадського діяча під час сесії стейтської легіслятури, в якій промовець поінформуватиме конгресменів і сенаторів про цю історичну дату в житті українського народу. В Гаррис-

(Закінчення на стор. 4-й)

СВІДОК ТВЕРДИТЬ, ЩО В ТРЕБЛІНЦІ БУЛО БАГАТО „ІВАНІВ”

А. РАЙХМАН ЖАЛУЄ, ЩО ПРИ ВТЕЧІ НЕ МІГ ВЗЯТИ ЗАКОПАНОГО ЗОЛОТА

Єрусалим, Ізраїль (АН-ЧЕЙН). — Ахієля Меір Райхман, учасник свідок з Треблінки, сказав тут на процесі Івана Дем'янюка в середу, 11-го березня ц.р., що в тому таборі було „багато Іванів” і коли б працюючи в'язні жиди мали нагоду, то були б їх збили.

Він також признався, що не встиг взяти зі собою закопаного в землі золота під час втечі 2-го серпня 1943 року, а вдалося йому переховувати тільки 50 злотих.

Ці заяви зробив А. Райхман під час перепитування оборонцями, адвокатами Джаном Гіллем, Йораном Шефтелем і Марком О'Коннором.

На запит, що сталося б коли б Райхмана зловили і повернули у Треблінку, він сказав, що був би збит себе. Питання — чи не носились би з думкою вбити Івана, Райхман — було „багато Іванів”.

В цьому місці прокуратор Йона Блітманн опротестував запит, але суддя Дов Левін відкинув протест, стверджуючи, що він ясно розуміє лінію оборони. Суд є сам відтак запитав Райхмана: „Чи ви хотіли їх (Іванів) вбити?” Райхман: Так, збили б, якби була нагода.

Що така нагода була під час повстання вдалося обороні встановити під час раніших опитів Райхмана щодо повстання.

А. Райхман розповів, що повстання почалося точно в год. 4:30, при чому він ствердив, що деякі з працюючих в'язнів мали ручні годинники і тому зуміли синхронізувати час спільно

ді. Вони кричали „вахми, революція в Берліні”, сподіваючись, що німецькі вартівні почнуть телефонувати, щоб перевірити це, а в'язні вміжчасі поперетинають дрти і втечуть. В'язні також кричали „спасуйтеся” до своїх приятелів, які почали бігти до бараків, замість того, щоб перетинати плоти і втікати в ліс.

А. Райхман сказав, що не знає чи в'язні мали зброю, але мали ножі і кліщі, якими перетинали колючі дрти і втікали. Провідниками повстання були два єврейські жиди, Желов і Адольф, але Райхман не пам'ятає чи він їх бачив і знав. Вони плянували повстання, бо відчували, що праця в таборі закінчується і тоді прийде на них черга вмерти в газових камерах. Він бачив вогонь, але чи був це великий, чи малий вогонь — не пам'ятає. Опились в лісі за плотом ще з десятком в'язнів, а переховувала його, якийсь час полька.

Адвокат Дж. Гілл, який майже цілий день перепитував Райхмана, питав його про його спомини, які оформились в письмений Нахум Бон за, в яких нема згадки про „Івана Грозного”. Райхман сказав, що в його ідіш нема слова „Грозний”, тому він вживав слово „сатана”. Але в спогадах з тільки згадка що Іван був „великий, як кінь”, а вчора Райхман твердив, що він мав обстрижене волосся, великі очі, кляпати вуха (тобто опис фота на виставці в Травнікі).

У цьому моменті А. Райхман розплакався і сказав, що він не думав, що йому

будь-коли прийдеться давати такий детальний опис „Не можна все пам'ятати”, а звертаючись до суддів — „Що вони хочуть від мене?”

Суддя просив свідка успокоїтись, а тоді Й. Шефтель питав Райхмана, про його свідчення в Нью Йорку в Клівленді в 1980 році, встановлюючи, що з першої серії знімків він не впізнав І Дем'янюка, а зробив це шойно з другої серії знімків. Райхман також сказав, що після проголошення вироку на процесі І. Дем'янюка в Клівленді він „зафундував вечерю для свідків і їхніх опікунів”.

Раніше того дня Райхман описував табори в Треблінці. Робив це він на карті Верніка, що нею користувалась прокуратура, бо на цій карті є виразні написи німецькою мовою, яку Райхман знає. Отже він прямо відчитував написи, але різниці поміж довшим і довшим таборами він не пам'ятає. Чи були інші карти, крім провідника його групи Ціммермана, жидівського лікаря з Польщі, — він не знає.

Райхман заперечив раніші твердження свідків, що Вернік був єдиним в'язнем, який курсував поміж горішнім і довшим таборами. Райхман сказав, що це не дозволялось і подав приклад: коли прийшов новий

есес до табору і наказав одному жидові нести його валізу з довшнього до горішнього табору, то старший рангою німець викартав нового есеса, а жиди вбили.

До сутички із суддею дійшло в моменті, коли Дж. Гілл спитав Райхмана, чи він може показати на карті, де в'язні вішали перепрану білизну і одяг і де була квартира жінок. Суддя Левін голосно накинувся на адвоката-оборонців, що вони ставлять такі детальні питання, коли тут йде про знищення 850,000 жидів. Але після пояснень адвоката суддя успокоївся і дозволив їм даліше опитування Райхмана, який сказав, що про ці речі нічого не знає.

Чи знав Райхман Шлямека, Шмідта, „Грішку” (одна із назв Ніколая) — не знав, натомість пригадав Курта Франца, Матіаса, Густава, Лялька. Чи пригадає імена сторожів — ні. Чи сторожі виходили з табору на день, чи два — не знає, але попереднього дня розповідав, що бачив Івана на возі з харчами, які він віз до табору.

Під кінець сесії того дня прокуратура поклікала до свідчень підставленого поліцією сторожа Арію Капелана, який почав розповідати про свої розмови з І. Дем'янюком в тюрмі.

У СВІТІ

ВАТИКАН ОФІЦІЙНО засудив усі штучні форми запліднення, заступництво матері за плату і експерименти медичного світу в цій ділянці. Ватиканське становище було видале 40-сторінковим документом, підписаним Папою Іваном Павлом II, і подане до відома у вівторок, 10-го березня ц.р. В документі говориться виразно і недвозначно, що Церква не може визнати покликання до життя людини без полових зносин чоловіка і жінки, бо в такому випадку Церква порушувала б свої власні постанови, яких дотримувались вірні на протязі тисячоліть. Становище Ватикану викликало деяку констракцію в науковому світі і мішану реакцію пересічних громадян.

ЗАКОРДОННІ КОРЕСПОНДЕНТИ інформують, що Етіопія, яка недавно переживала страшні посухи і масовий голод населення, до якого до певної міри причинилась політика прокомуністичного уряду, очікує в цьому році нормальних жнив і збору ярини та овочів. Погода в цьому році там винятково сприятлива, а часті перепади дощів сприяють розвитку сільськогосподарських культур. Нормальною ситуацією в Етіопії називають тоді, коли ця країна не мусить імпортувати більше, як 15 відсотків харчових продуктів, щоб сьят-так прогодувати населення південних частин, яке майже все голодує. Допомогова агенція Організації Об'єднаних Націй, не заважаючи на оптимістичні інформації, вирішила залишити в Етіопії деякі важливіші свої станиці, які займаються, спільно з урядом, координацією допомоги прислані із закордону.

ГОЛОВНЕ КОМАНДУВАННЯ збройних сил Гондурасу повідомило про зістрілення транспортного літака, який порушив гондураську територію. Поінформовані особи заявили, що літак, старого типу С-47, правдоподібно перевозив наркотики і летів з Нікарагуа. Летун на літаку не реагували на заклики приземлитися на одному з летовищ і тому гондураська артилерія відкрила вогонь по літакові. Пентагон признає, що востанні літаки ЗСА часто перелітають над територією Гондурасу, але не треба виключати, що контрабанда наркотиками використовувала старий транспортний літак для своїх цілей.

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД НЕ підпише договору про передачу „Голосу Америки” з грецької території до Советського Союзу, якщо Уряд ЗСА не змінить свого відношення до Греції. Прем'єр-міністр грецького уряду Андреас Папандреу вважає, що З'єднані Стейти Америки фаворизують Туреччину і це може збільшити труднощі у відносинах між Вашингтоном і Атенами. Останній договір про передачу вигас є в 1978 році, але радіостанція не переривала передачу на підставі урядового домовлення з року на рік. „Голос Америки” передає свої передачі з Греції вже 25 років.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Рональда Регена, після консультації зі своїми альянтами, є готова дати точні пропозиції і відповіді на заяву советського лідера Михайла Горбачова про відтягнення з Європи, Східної, Центральної і Західної, нуклеарні ракети середнього засягу, — заявили речники Державного департаменту. Голова американської делегації на переговорах в Женеві, Макс Кемпелман, який відбув зустрічі з Президентом і його найближчими співробітниками, з кабінету і Крайової ради безпеки, отримав точні інструкції в цій справі. Покищо в Женеві панує оптимістичні настрої серед обидвох делегацій.

ЧАРЛЗ ГАГЛІ був обраний одним голосом більшістю прем'єр-міністром ірландського уряду на третю каденцію. Парламентаристи поділилися в голосуванні на 50 відсотків, але в останній хвилині один посол прилучився до прихильників обраного прем'єра і таким способом він „виграє” вибори у парламенті. Цим посолом був спікер парламенту, який врятував номінацію Гаглі на прем'єр-міністра.

ЗЕМЛЕТРУС В ЕКВАДОРІ СПРИЧИНИВ ВЕЛИКІ ШКОДИ

Кuito, Еквадор. — Представники Міжнародного Червоного Хреста, які беруть участь в рятуночій акції після землетрусу в Еквадорі поінформували кореспондентів, що наслідків цього природного нещастя покищо неможливо передбачити, але дотепер віднайдено понад 300 мертвих тіл і встановлено, що принаймні 4,000 осіб пропали без вістей. При тому землетрус знищив біля 20,000 мешканцевих й інших будинків.

Мешканці північносхідної частини Ляго Агіро, розташованої приблизно 150 миль від Кuito розповіли, що деякі місцевості взагалі пропали, бо їх залила мішанина оливи з водою, яка небезпечним валом заливала широкі простори провінції.

Речники уряду, війська і рятуночій команд менш-більш встановили, що від 75 до 100,000 осіб втратили над головою і вони потребують негайної допомоги за якою уряд Еквадору звернувся до усіх країн світу. Потрібно в першу чергу харчів, медикаментів, накривал, шатер, питної води та інших речей.

Західні дипломати, які з допомогою війська і Червоного Хреста мали нагоду відвідати пошкоджені землетрусом місцевості кажуть, що число вбитих наперпо досягне понад 1,000 осіб. Директор цивільної оборони генерал Антоніо Мораль заявив, що „ми мабуть і не зможемо встановити точного числа забитих і поранених, які вмиратимуть в

джунглях залитих оливно-водяною мішаниною. Землетрус сильно вдарило також по загальній економічній системі Еквадору. Уряд покищо наказав припинити видобуток оливної ропи і застановляється тепер над здержанням усіх заповнюваних закордонним державам, в сумі 8,2 більйона доларів. Олива ропи давала принаймні 60 відсотків усіх приходів держави, а її видобуток можна буде відновити при кінці цього, або на початку наступного року.

Землетрус знищив устаткування, помешкання для робітників, рафінерії тощо. Президент світового банку Барбер Б. Канабль особисто прибув до Еквадору, щоб встановити шкоди і розпочати переговори про надзвичайну позицію для Еквадору у висоті 150 мільйонів доларів.

Тому, що землетрус знищив велику частину мешканцевих будинків ген. Мораль звернувся з проханням до ЗСА і Канади про доставку більшої кількості будівельного матеріалу, військових великих шатер, вивозичень рятуночій гелікоптерів і транспортних літаків для перевозу товарів у загроженій зоні.

У Вашингтоні, речники Адміністрації президента Рональда Регена заявили, що З'єднані Стейти Америки готові допомогти Еквадору чим тільки зможуть. Почалась також збірка харчів й одягу серед населення, що її закінчував Червоний Хрест ЗСА.

Ватикан і Польща встановлять дипломатичні відносини

Варшава. — Голова Польської Католицької Церкви кардинал Юзеф Глемпс повідомив репортерів, що Польща і Ватикан незабаром встановлять дипломатичні відносини. Він не уточнив, коли це може статися.

Пресова конференція Ю. Глемпа відбулася на летовищі після його повернення з поїздки у Ватикан. Західно Німеччину, Берг Слоновості Кості і Бельгію.

Глемп повідомив також, що під час зустрічі з Папою Іваном Павлом II він ознайомив його з розкладом шестиденного перебування Папи в Польщі. Папа схвалив розклад. Він має намір прибути в Польщу 8-го червня і побувати у восьми містах. Зокрема Папа має

намір відвідати Гданьск, де в 1980 році зародилося вільне профспілкове об'єднання „Солидарність”.

„Останній розклад (не перебування Папи в Польщі) буде оголошений в кінці березня — на початку квітня”, — сказав кардинал.

Папа Іван Павло II, який народився в Польщі, зробив поїздки по країні в 1979 і 1983 роках.

Між Ватиканом і Польщею існували дипломатичні відносини перед Другою світовою війною, під час якої Польща була захоплена гітлерівською Німеччиною і Советським Союзом. Після війни, коли в Польщі до влади прийшли комуністи, відносини з Ватиканом не були відновлені.

В АМЕРИЦІ

НА ЗУСТРІЧІ З ЛІДЕРАМИ республіканців у Конгресі президент Рональд Реген дав їм зрозуміти, що він не погоджується зі своєю дочкою Морін, яка день перед тим сказала, що колишній дорадник Президента в справах крайової безпеки Джан Пойндекстер і колишній правничник Ради крайової безпеки полковник Олівер Норт повинні стати перед військовим судом. Морін Реген, яка є співголовою Крайового комітету Республіканської партії, заявила: військовослужбовці, які брешуть своєму головнокомандуючому, винні в зраді і повинні за це відповідати перед військовим трибуналом. Хоч Морін не назвала прізвищ цих „військовослужбовців”, але з контексту її виступу було цілком зрозуміло, що вона говорила про Пойндекстера і Норта. Однак Президент публічно дав зрозуміти, що не погоджується з дочкою щодо суду над своїми колишніми помічниками.

СЕНАТСКА КОМІСІЯ в справах торгівлі схвалила законопроект про вибірку перевірку на наркотики транспортних робітників. Якщо законопроект набуде сили закону, перевірять будуть пільоти цивільного летунства, машиністів поїздів, шоферів автобусів і вантажних авт. Законопроект був схвалений 19 голосами при одному проті. Однак деякі члени комісії вважають, що коли законопроект буде внесений на обговорення повного складові Сенату, вони можуть внести деякі поправки. Не виключено, що профспілки, які об'єднують тих чи інших робітників транспорту, оголошать законопроект таким, що суперечить Конституції і почнуть боротьбу за те, щоб його не затверджували.

В НЬО ЙОРКУ БУВ заарештований особистий шофер норвезького амбасадора в Організації Об'єднаних Націй, який торгував кокаїною прямо в дипломатичній лімузині. Разом з шофером, 35-річним філіппінцем Роландо Вісерою, заарештовані ще дві особи, імен яких не подано. Шофера заарештували агенти в цивільному, коли він привіз ім в авті амбасадати фунт кокаїни.

Влаштовують інформаційні зустрічі про знеславлювання українців

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Американці в Обороні Людських Прав в Україні й Український Дослідний Центр та Інформативна мережа АНЧЕЙН влаштовують зустрічі, темами яких будуть — оборона людських прав, суд над Іваном Дем'янюком в Ізраїлі, дії проти знеславлювання українців.

Зустрічі ці відбудуться у таких місцевостях: в Нью-Йорку-Ірвінгтоні, в неділю, 15-го березня, в год. 4-й по

полудні в залі школи св. Івана Хрестителя, при Сен-Форд авеню і Айві вул. в Нью-Йорку, в неділю, 22-го березня, в 2-й год. по полудні в залі УСК, 122 Друга авеню; в Дітроїті, 28-го березня, в суботу, о 7-й год. вечора в залі школи Непорочного Зачаття, Вестбрук вул. у Воррені, Миш.; у Баффало, Н. Й., в неділю, 5-го квітня о год. 4-й по полудні в залі Українського Народного Дому при 205 Мілітарі Рд.

Фундація УВУ вшановує Тисячоріччя Хрищення України

Нью Йорк. — Для відзначення 1000-річчя Хрищення України Фундація Українського Вільного Університету (УВУ) запланувала провести ряд наступних активностей і видань:

• Влаштувати серію викладів українською і англійською мовами спільно з Стейтвоним коледжом у Пасейку, Н. Дж. Виклади відбуватимуться у вечірніх годинах у весняному семестрі 1987 року. Ціль викладів поінформувати студентів

про життя слов'янських народів, вплив прийняття християнства на український наріз, на розвиток його культури, церковну архітектуру, церковні організації тощо. Координатором курсу англійської частини є д-р Дмитро Боднарчук, а української д-р Василь Лучків. На закінчення викладів відбудеться симпозиум на тему 1000-річчя Хрищення України.

• При співпраці Наталії Андрусів видати історичний стінний календар великого формату на 1988 рік з кольоровими ілюстраціями покійного мистця Петра Андрусєва. Ця перша томо роду цінна публікація появиться вже в травні ц.р.

• Започаткувати видавати серію поштових карток під загальною назвою „Українці в діаспорі”. Карточки будуть зображати культурні надбання (церкви, народні домів, школи, музеї, пам'ятники, оселі в поодиноких країнах чи більших містах поселення. Рівнож видати серію карток з студійної програми „Стежками Батьків по Європі”.

• Спільно з Педагогічно-методологічною комісією „Рідна Школа” в Баффало, для шкіл українознавства в видати відео-касетки про 1000-річчя Хрищення України.

• Видати збірник під заголовком „Українці в Другій світовій війні: документи і матеріали”.

Д-Р Б. ЦІМБАЛІСТІЙ В КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, Н. Й. — 89-й Відділ Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки влаштовує тут обід в неділю, 22-го березня ц.р., о год. 12-й в залі церкви Пресвятої Трійці. Інформативну доповідь виголосить голова Українського Музею д-р Богдан Цимбалістий на тему: „Український Музей і його розвиток”. Весь дохід призначений на будову музею.

Союзники влаштовують товариську зустріч-бенефіс на Український Музей

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Любов Колесенка). — У вівторок, 10-го березня ц.р. сюди до Видавництва „Свобода” загодили союзники із 86-го Відділу СУА, які повідомили, що в неділю, 5-го квітня ц.р., у Савервиллі, Н. Дж., у Голидей Інн вони влаштують товариську зустріч-бенефіс — в допомозі Будівельному Фондові Українського Музею в Нью Йорку. Союзники, що прийшли цього дня до „Свободи” — це членки комітету для влаштування цієї імпрези — Ольга Гнатієва, Оксана Степанка, Леся Стебельська та Ульяна Тимкевич. Це вже вдруге цей Відділ влаштовує цього роду імпрезу-бенефіс, щоб підтримати Український Музей: в-першій виступали Лариса Крупа — піаніст та Галина Стрилець — скрипаль. Уже від 1986 року 86-й Відділ СУА став спонсором Музею і досі помертвовав на його потреби 5,000 дол.

О. Гнатієво, голова 86-го Відділу, сразу зазначила, що вибрали вони приміщення Голидей Інн тому, що власником його є Микола Бойчук, який шедро підтримує не лише стипендію акцію СУА і акцію Суспільної Опіки, але й жертвує на інші різні цілі української спільноти.

Описла голова Відділу поінформовав про розваго-

Гості-союзники під час відвідин редакції „Свобода” (зліва): Л. Стебельська, У. Тимкевич, О. Гнатієво, Л. Колесенка (членка цього Відділу) та О. Степанка.

вий характер товариської зустрічі, а згодом про саму мистецьку програму, що прохотиди після коктейлю і обіду. На початку імпрези виступить популярний серед української публіки гуморист і сатирик із Чикаго Зиновій Маринєць. Чотири роки тому він прибув із своєю дружиною Анною, співачкою, з України до Америки. З того часу вони часто виступають чи то в Америці чи Канаді. Коли знову повернемось до самого З. Маринєця, то родом він із Львівщини, Сокаля, але

останньо ще перед своїм виїздом поза океан, він проживав у Львові. Там він був учителем української мови, літератури і музики. Вірші почав писати ще з 12-ти років, і як сам він про це каже, — „досі важко мені зупинитись...”. З. Маринєць довший час працював театром, співаком і майстром слова. За ним — довгі роки сценічного стажу, бо приблизно 35 років. Відколи З. Маринєць у ЗСА, то він і його дружина Анна —

(Закінчення на стор. 4-й)

СВОБОДА **СВОБОДА**
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel. (201) 451-2200
Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Вашінгтон-Пекін-Токіо

Від жовтня минулого року американська преса та радіо і телебачення зосереджувались на так званій іранській афері, шукаючи у тій афері сенсації, без уваги на шкоду, яку приносить країні підтримання поваги власного Президента країни та самої установи президентури. Щасливо, Рональд Реген із групою розсудливих діячів з обох партій зуміли вже притишити дещо крик з приводу цього "іранського скандалу" і може дійсно та афера зникне з перших сторінок усіх газет. В останньому тижні почало висуватися на перше місце зацікавлення засобів масової інформації можливістю нової конференції на вершинах у зв'язку з новою, сприятливою для Америки і країн НАТО пропозицією Міхаїла Горбачова щодо скасування на європейському континенті ракет на середню віддаль. І якось майже непомітно пройшла подорож державного секретаря Джорджа Шульца до Китаю.

Тим часом прислана із Шанхаю кореспонденція, що появилась у частині останнього недільного числа "Ні Таймсу", "Огляд тижневих подій" уже своєю заголовком сенсаційна і своїм змістом куди важливіша, як закулісові махінації двох членів Ради Крайової Безпеки і гроші за продажу Іранові зброю, які покищо невідомо, в якій кишені застрягли. Читаємо у тій статті п.з. "ЗСА і Китай об'єднали антипатію до Советського Союзу", що п'ятьденні відвідини Джорджа Шульца до Китаю в минулому тижні виявили такий близький зв'язок Америки з суходільним комуністичним Китаєм, як його ще ніколи раніше не було. Шульца вітали не як державного секретаря, себто одного члена американського Уряду, а як голову держави з найбільшими почестями. Шульца і його дружину возили до п'ятиох китайських міст, до фабрики літаків, збудованої американськими фахівцями, на могилу Конфуція, уладили для них спеціальні видовища, виявляли подивугідну гостинність — очевидно приймали їх найвищі китайські достойники на ділових нарадах і бенкетах. Стаття у "Нью Йорк Таймсі" прикрашена світлинами, як китайські діти вручають Джорджові Шульцові і його дружині Гелені китійські квіти.

Змісту ділових нарад у Пекіні, очевидно, не подано. Але сказано багатомовну фразу, що Китай Америки і Китаю базується на боязні кожної з тих двох держав перед СССР, "на їхній антипатії супроти СССР". Ця остання візита Шульца в Китай стала ще одним доказом, що засекречений прилет Річарда Ніксона і Генрі Кіссінджера в лютому 1972 року на восьмиденні відвідини до Китаю ще затаманого правління Мао Дзедонга і Джоу Пай та кінцева спільна Шанхайська декларація, що ті обидві держави магатимуть до "нормалізації взаємин", — це не був дипломатичний епізод, ані тимчасовий експеримент. Для заспокоєння переліканої тими відвідинами Москви — Ніксон відвідав у поворотній дорозі Москву і згодом підписав з СССР першу американсько-советську угоду про обмеження зброї, так званій САЛТ I. Тепер Шульц поїхав до Москви, тільки до Японії і в дорозі з Японії до Вашингтону висловився позитивно про можливість нової конференції на вершинах президента Регена і Горбачова в умовах, які не виключають першого в історії договорення про редукацію та поступове скасування одного роду стратегічної зброї.

Советські правителі правильно налякалися ії подорожі Ніксона і заповіді про "нормалізацію" американсько-китайських відносин. Американська дипломатія довела теж до замислення між суходільним Китаєм та Японією. Проста логіка диктувала висновок, що це твориться військово-політичний блок Америка, Китай, Японія, щоби перестерігти СССР, що у випадку спровокування Москвою третьої світової війни, вона, Москва, буде примушена воювати на два фронти. Тому кремлівські володарі старалися лагіднити советсько-китайські відносини. Горбачов на знак "доброї волі" відкликав з-над китайського кордону одну дивізію. Це непаваж-на маніфестація, бо залишилися ще там п'ять советських змоторизованих дивізій, плюс бази далекосяглих ракет і летовища для бомбардувальників, що в стані перевозити атомові бомби.

Советський Союз не зверне Китаєві загарбаних за царату земель. І тому конфлікт Москви і екуну не має ідеологічного підложжя — різної інтерпретації навчань Маркса-Енгельса-Леніна, а спір за територію. Експансивна політика СССР агрожує однаково Америці, як і Китаєві. І тому ії союз погічний і природний. І Японія мусить бути ворогом Советського Союзу, який з апро-патою Ф. Д. Регена загарбав два японські острови і перетворив їх у свої бази.

У доповненні до статті "Державна і християнська соборність князя Володимира Великого" ("Свобода", ч. 18-те з 29-го січня ц.р.) варто, а то й треба, коротко з'ясувати ще також проблему відношення держави до Церкви і Церкви до держави за володіння Володимира Великого, цього нашого першого великого державного мужа та імператора найбільшої держави на сході Європи, якою була тоді Русь-Україна.

Як знаємо, державна, національна та релігійна соборність — це національний ідеал кожного народу. Це також ідеал українського народу. І найважливіше, ми часом забуваємо, що він зродився 1000 років тому, в голові нашого великого князя Володимира Великого. Він, як імператор держави, яка діяла від Балтики до Чорного моря, включно з Кримом, від ріки Сяну й Висли до Підкавказзя і Польщі, був свідомий своєї великої сили, своєї всемогутньої державної волі, він не спокусився, як імператори Візантії в тому часі, чи пізніше князі і царі Московії підпорядковувати Церкву державі, своїм особистим і державним інтересам, а залишив її свободною і незалежною.

Володимир Великий, як стверджують майже всі наші та чужі історики, прийнявши християнство, став глибоковірним християнином і з тої точки зору забажав упорядкувати відношення Церкви і духовен-

Андрій Качор

**СВОБІДНА ЦЕРКВА
У СВОБІДНІЙ ДЕРЖАВІ
ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО**

ства до держави і держави до Церкви. Цю справу, мабуть, найкраще, навітлює проф. Микола Чубатий у своїй "Історії християнства на Русі-Україні". З цією метою, — як пише проф. М. Чубатий, — Володимир Великий основно зацікавився, як проблема християнства наладнана в Болгарії, Візантії та в західноєвропейській державі, а також вислав своїх послів до Єрусалиму, Єгипту і Вавилону, щоб вони там приглянулися ближче до цієї справи. І щойно збагнувши, як виглядають практично християнські суспільства різних країнх тодішнього світу, вирішив, вже самостійно, відношення своєї Київської держави до Церкви і навпаки, спираючись на науді Євангелії і старих звичаїв та на духовість русько-українського народу. І не нам, українцям, треба знати і пам'ятати, що відношення Церкви до держави на Русі-Україні було зовсім свободне і не мало нічого спільного з відношенням Церкви до держави в пізнійшій Московській державі, від початків її існування аж до наших часів.

Князь Володимир Великий прийняв засаду: "Свобідна Церква у свободній

московська адміністрація у 1828-42 роках і що невелику відновлену церкву розбірали і на її руїнах поставили нову церкву у візантійсько-московському стилі, що не мала нічого спільного з Десятинною церквою.

Щикаво, що "Церковний Устав Володимира" (так називалися вищезазначені правила Володимира Великого) установляв, що церковним судам — митрополита і єпископів — підлягають монахи і монахині, священники і їхні жінки, дячки і їх жінки, службовики в крилої катедральних храмів, прокурники та решта церковної прислуги, як дія і паламар. Церковним судам підлягали також беззахисні люди, якими опікувалася Церква та всі установи християнського милосердя з усім своїм персоналом, тобто монастирі, шпиталі, і заїзди для чужинців.

Крім того церковним судам підлягали всі християни, які провинилися проти релігії і християнської моралі. До таких справ належали розводи, порушення подружньої вірності, суперечки між подружжям за майно, подружжя з близько спорідненими, ворожбитство і чари, спори між дітьми за спадщину і багато інших подібних справ, які були виписані в "Церковному Уставі".

Замітний теж факт, що церковним судам не підлягали поганські села, яких у тому часі було ще досить

(Закінчення на стор. 4)

3 України про Україну

"МАРУСЯ ЧУРАЙ" НА СІЛЬСЬКІЙ СЦЕНІ

Дівчиною з легенди називають народну поетесу XVII століття Марусю Чураї. Кому не відома історія її нещасливого кохання, оспівана в пісні "Ой, не ходи, Грицю". В історичному романі Ліни Костенко "Маруся Чурай", висунутому на здобуття Шевченківської нагороди, цей образ розкрито на тлі визвольної війни українського народу. Члени літературно-мистецького гуртка "Запашне Поділля" Уладиславої восьмиричної школи Вінницької області інсценували роман Ліни Костенко. На сільській сцені ожили постаті Марусі, Гриця, старої Чураї, Івана Іскри, Мартина Пушкаря, Леська Черкеса, Бобриньця.

лізу Хортиці. Розташований нижче Дніпровських порогів на давньому шляху "Зваря у греки", цей острів був портом запорожських козаків, місцем відпочинку мандрівників і ремонту кораблів. На початку XVIII століття на Хортиці будували і ремонтували судна. Значна частина збудованих тут кораблів затонула під час льодоходу 1739 року. Тоді, очевидно, потрапив на дно і гігантський якір. Шість затоплених суден знайдено і нанесено на гідрографічну карту Дніпра, яку складають члени клубу. Вона допоможе спеціалістам у дослідженні схованих у ріці пам'яток історії і культури.

КОЛОМИЙСЬКИЙ МУЗЕЄВИ — 60 РОКІВ

Минає 60 років з часу заснування в Коломиї музею народного мистецтва Гуцульщини, створеного з ініціативи В. Кобринського. Спочатку для музею була відведена одна маленька кімната в народному домі. Протягом кількох років Кобринський збирав експонати, опрацьовував їх, підготував для експозиції. Громадські люди підтримували його. Зі сль Гуцульщини ентузіастично збирали приносили експонати. Сам В. Кобринський обходив пішки село за селом і збирав цінні експонати для музею. На цю працю пішло вісім років. І тільки 31-го грудня 1934 року музей був відкритий. На урочисте відкриття прийшли гуцули з найвіддаленіших сіл: з Яворова, Космача, Шешор та інших. Нині в музеї понад 18,000 експонатів. Це наслідок наполегливої праці людей, які збирають перлини народної творчості для майбутніх поколінь. Коломиїський музей народного мистецтва Гуцульщини користується заслуженою популярністю. Щороку його відвідує понад 70,000 осіб з різних куточків країни, а також із-за кордону.

З ЦІЛЮЩИХ ДЖЕРЕЛ

Старовинне село Стеблів на Черкащині — по обидва береги Росі. Поміж двох потічків, що вливаються в неї — Боровицю і Хороброю, — гарний куточок, який зветься Забороницею. Якось тут пробили свердловину в ґрунті. Потекла з неї вода незвичайного, солонуватого присмаку. Зацікавлених людей, відправили пробити води на аналіз до фахівців. Невдовзі стало відомо, що відкрито джерело мінеральної води. Вона багата на сульфати, гідрокорбонати, кальцій, магній, натрій і має лікувальні властивості. Назвали її "Рось" — за ім'ям річки.

ПАМ'ЯТІ КЛАСИКА

Літературний вечір, присвячений 175-річчю з дня народження українського письменника Євгена Гребінки, відбувся в актовій залі Київського педагогічного інституту. Словом про письменника виголосив доктор філологічних наук, професор П. Храпко. Студенти педагогічного інституту В. Голіничук, С. Святіна, С. Голошівцев, Л. Коломієць прочитали байки та вірші С. Гребінки. Про видання творів класика української літератури в Болгарії та про святкування ювілейної дати на батьківщині письменника розповів Д. Білоус і П. Шабатин.

НАЙМОЛОДШИЙ СТУДЕНТ

Сергій Гришин з Кривого Рогу став наймолодшим студентом Московського університету. Йому всього 12 років, але вступні іспити він склав на "відмінно". Перші слова він вимовив, коли йому було чотири місяці. Маючи один рік він уже вільно розмовляв, знав усю абетку, вмів рахувати до десяти.

ЗНАХІДКА АРХЕОЛОГІВ

Старовинний якір, що з трудом розмістився на покладах сучасного теплохода, підняли з глибин Дніпра біля острова Хортиця любители підводної археології. "Зріст" знахідки — майже два з половиною метри. Солідний є й вік: як свідчить викарбувана дата, якір виготовлено у 1734 році. Це вже не перша знахідка членів клубу, який діє при заповіднику обласного краєзнавчого музею. Чимало старовинної зброї, предметів побуту, деталей кораблів підняли вони з дня ріки поб-

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

**ТЕНДЕНЦІЙНІСТЬ ЗВІТУВАННЯ
З ЄРУСАЛИМУ**

зубів не вирівав нікого, бо вони були неспотрібні. Відомою свідка д-ра Арада директор музею Яд Вашем, "Тівія" подав, що у Трєблінці згинуло 875,000 осіб, а деїбо згадувалося 12,000 до 13,000 жертв. Але з олівцем в руці він твердження д-ра Арада, шановного історика, чогось противорічаче математиці, бо якщо помножимо 365 днів року на 12,000 щоденних жертв, то це дасть аж 4,380,000 отже майже чотири рази більше, натомість як поділимо 875,000 жертв на 365 днів в році, то це вийде тільки 2,383 жертв, отже вчетверо менше як "шановний історик, директор музею подає".

Ці нагнітені як гума цифри відносяться також до всіх жертв голокості, бо жидів згинуло три і пів до чотирьох мільйонів, а не шість, так як першоді заклали Дем'янюкові 400,000, а тепер — 875,000 жертв.

3-під ринив на дощ

Не виключено що після телефонічного протесту автора, головний редактор згаданої газети підібрав іншого кореспондента, але тут слід примітити приповідку "3-під ринив на дощ".

Репортером є Хуана О. Тамayo.

Третій свідок — це Еліягу Розенберг, також, колишній в'язень Трєблінки. В репортажі з 26-го лютого, вгорі, — це велика фотографія Е. Розенберга з простягненими руками та головою між ними, що, мовляв, плаче.

А в дальшому його недвозначне пізнання що І. Дем'янюк — це той самий "Іван Грозний". Але як О'Коннор поспитав Розенберга чи це його підпис, що стверджує смерть "Грозного" в двох документах, то свідок закричав, що його спогади закарбовані кров'ю, кинувся на стіл і вибухнув плачем, а його жінка на залі, мовляв, зімліла.

Тут, можна поставити питання чи, мовляючи, жінка Розенберга не скрикнула "тримайте мене, бо вмилюю" та чи для більшого ефекту, її чоловік не викрикнув плачем? Бо справді, що це за видоцище, цирк, театральний попис чи судова процедура?

Але читачу, несподіванка вас чекає — чи вгадаєте назву цієї вістки? Ні, це не "Свідок пробрехався" та розлізався" ані щось такого подібного. Воно звучить: "Свідчення нацистського страхотця: Дем'янюка поново ідентифікували".

(Закінчення на стор. 4)

Анна Власенко-Бойцун

**КИЇВ У ТВОРЧОСТІ
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

Краса золотого століття України відзеркалена не лише у скечах і гравіюрах Шевченка-мистця, але також в його поезії та прозових творах. Тарас Шевченко перебував у Києві тричі: в 1843, 1845 і в 1847 роках. Під час першого перебування в Україні літом 1843 року, після 14 років відсутності, контакт з батьківщиною неначе відвісив, оживив і поширив діяносно молодого майдора і поета, що помітне в пейзажах і портретах у майстерстві та політичних поемах Шевченка. Протягом шести місяців Шевченко намалював поверх двадцяти портретів, половину з них олійними фарбами, кілька акварельних, а решта — пером та олівцем, і "заробляв гроші як дивно". У тому ж часі планує Шевченко видання альбому "Живописна Україна", про що з ентузіазмом пише два листи до Осипа Бодяньського повернувшись до Петербурга, щоб закінчити Академію.

13 "мая" 1844 року, у суботу. ...Ще ось що: чи я Вам розказував, що я хочу рисувати нашу Україну? Коли не розказував, то слухайте. Я її нарисую в трьох книгах: в першій будуть види чи то по красі своїй, чи по історії прикметній, в другій — теперішній людський бит, а в третій — історія. Три естампи уже готові: "Печерська Київська криниця", "Судня в селі" рада і "Дари Богданові і Українському народові". У тім місяці приїшло в Москву з білестами на підписку, — в год буде виходить 10-ть картин. На види і на людські бит текст буду сам писати або Куліша проситиму, а на історію потурбують, будуть ласкаві. Ви писати три листочки в год, тільки по-нашому, щоби тямилі безглузді кашани. Текст думаю випустити раз в год, а картини тричі. Послав би Вам "Кобзаря" свого і "Гайдамаків", та собі, і в себе не маю надії, щоб не здивуйте, що я так мало пишу. Рада, тільки не-

ли... (Твори. Вид-во М. Денисюка, том X, ст. 30).

Про історичні пояснення до альбому "Живописна Україна" просить Шевченка Осипа Бодяньського: До Осипа Бодяньського. 29-го іюня 1844 г.

Я пишу тепер Україну і для історії прошу Вашої допомоги. Я, здається, тоді вам розказував, як я думаю, це зробити. Бачте, ось як: нарисую види, які єсть на Україні чи то історію, чи то красотою прикметній; в друге, як теперішній народ живе; в третє, як він колиш жив і що виробляв. Із теперішнього бити посилаю Вам одну картину для шпалт, а і ще три будуть готові у августі, а в год буде виходить 10-ть з текстом, а текст історичний буде Ви komponувати, бо треба, бачте, по-нашому, або так, як єсть в літописях, вірно (Там же, ст. 31).

Весною 1845 року Тарас Шевченко, закінчивши вже Академію, приїхав на Україну як славний поет і відомий артист-малюв. "Живописна Україна" видана в 1844 році розійшлася і в Росії, і в Україні та принесла йому славу. Тепер ідвля Шевченко по Україні як співробітник Археологічної Комісії, зрисуваючи пам'ятки старовини і збираючи археологічні матеріали. Українські пани запрошували його радо, а він часто залишав господарям портрети їхньої родини, про що свідчить велике число його портретів того часу. У цей час Київ був його стадим осидлом, з якого поет робив екскурсії по Київщині, Полтавщині, Чернігівщині й один раз їздив на Поділля і Волинь. Серія акварельних портретів знаходиться в Київському музеї; там же зберігаються рисунки виконані в 1845-46 роках.

В тому часі Шевченко намалював види Києва, про які згадує у листі до Івана Фундукля, київського губернатора (від 1839-1852), куди то привіз арештованого Шевченка 5-го квітня 1847 року і в якого залишився альбом із малюнками.

До Івана Фундукля
Кріпость Орська, 1847, липня 16.
Укліно прошу Вас наказати переслати мені поштою мої речі, що Ви їх себе залишили, до Оренбургської губернії, до Кривої Орської, на ім'я Тараса Григоровича Шевченка, або передайте їх) моему при-

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
ануричний хвороби
приймає у Кайсіс і виїжджає на виклики додому.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленям.

Адреса у Мангеттені: 630 5th Ave., Room 1803, New York, N.Y. 10020

Адреса у Кайсіс: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375 (718) 459-0111

Petro Mirchuk:
IN THE GERMAN MILLS OF DEATH 1941-1945

Published by Survivors of the Holocaust, Washington, New York, London, Munich, printed by Ukrainian Publishers in London, 1985, pages 225, price \$12.00.

Author describes graphically four years of concentration camp existence in life-and-death situation from day to day. That simple existence was a miracle of survival.

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey residents add 6% sales tax.

Союз Українок Америки
86-ий Відділ
широко запрошує Громадянство на

ТОВАРИСКЬКУ ЗУСТРІЧ „БЕНЕФІС“
на Будівельний Фонд Українського Музею

в неділю, 5-го квітня 1987 р., о 2-й год. по пол.
Holiday Inn of Sommerville
US Route 22 (East Bound) Bridgewater, N.J.

Мистецька програма:

Зеновій Маринець, гуморист з Чикаго
Олексій Голуб „Алекс“, співак легкого жанру

Коктейль — 2-га год. Обід — 3-тя год.
40 дол. від особи (включає коктейль)
25 дол. від студентів

Замовлення до 27-го березня 1987 р.
(201) 373-8695, (201) 372-1759 або (201) 472-2289

ЛЮТИЙ-БЕРЕЗЕНЬ — ЗБІРКА УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО ФОНДУ 1987

Достойні Громадяни — Українці в ЗСА

Жорстокі переслідування і великі втрати, що їх зазнав наш народ в Україні, включно із жахливими наслідками радіації, після адрової катастрофи в Чорнобилі, а тут непереривна кампанія ворожих нам сил, знеславлювання нашої імені, обвинування в мнених воєнних злочинах, вимагають від нас консолідації усіх наших національних сил протидіяти проти тих нападів.

В обличчі такої невідрадної ситуації УАКР да завжди обстоювала необхідність одної сильної центральної репрезентативної українців в ЗСА і змагала до реалізації цього задуму. На жаль, не з вини УАКР, ці намагання покищо без успішні.

УАКР розглянула можливість створення, на взір Канади, спеціального комітету, який мав би зайнятися збіркою матеріалів і заангажування відповідних сил з метою опрацювати аналіз поселення українців в ЗСА та його опублікування.

УАКР співпрацювала в акції видання Департаменту Освіти Стейти Нью Йорк і Стейтового Університету 3-го тому про народобствство-геноцид, у якому подано матеріали про Великий голод в Україні, що має бути включений у навчальну програму в школах стейти Нью Йорк.

Екзекутива УАКР бере активну участь у Крайовому Комітеті 1000-ліття Хрещення України.

У зовнішньо-політичних справах Екзекутива продовжувала зв'язки із урядовими чинниками і не-державними (етнічними) організаціями і підтримувала ті акції державної політики, що були на користь поневолені більшовиками народів, а передусім українців.

Екзекутива інтерв'ювала у справі консуляту в Києві і підтримувала акції Української Гельсінкської Групи, а представник УАКР бр участь у Конференції Співробітництва і Безпеки, що відбулася у Відні в листопаді 1986 р., входячи у склад делегації СКВУ.

Щоб уможливити УАКР вив'язуватися надалі із тих завдань і їх здійснити, а також із фінансових зобов'язань супроти СКВУ, що виносять річно 37.500 дол., Екзекутива, дякуючи усім жертводавцям за підтримку в минулому, звертається з проханням до громадянства продовжувати встановлений три роки тому Український Громадський Фонд для покриття бюджету витрат, зв'язаних із її діяльністю.

Внески Фонду такі:

- 250.00 дол. від Крайових Організацій,
- 50.00 дол. від їх відділів,
- 25.00 дол. від осіб, що заробітково працюють,
- 15.00 дол. від пенсіонерів,
- 5.00 дол. від студентів.

Просимо в міру можливостей не обмежуватися до цих мінімальних сум. Чеки виставляти на: Ukrainian American Coordinating Council і висипати на адресу:

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL
142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
Екзекутива УАКР

Добрий пам'яті д-ра М. Чаповського

Надвечір 29-го січня 1987 року блискавоко рознеслася по всій Америці потрясача вістка про несподівану смерть сл. п. д-ра Мирослава Чаповського. Обірвало життя відомого і авторитетного науковця, патріота-громадянина та чоловіка й батька.

те, що в документі цього фонду зазначено, що першеступень на стипендію має студент українського походження, який студіюватиме лісництво. Це зробили його колеги американці без нашої поради.

Протягом усього свого життя д-р М. Чаповський був активним в українському житті. Його діяльність була різноманітна. Належав він до багатьох організацій як наукових, так і політичних та громадських, а саме: НТШ, Товариства Українських Лісників, був головою Фонду ім. Ольжича, яка вже видала кілька книжок, був членом ЦУ, ОДВУ, заступником голови Крайової Ради УАКР, „Зарева“, головою клубу оселі ім. Ольжича, свого часу він був керівником цієї оселі, а минулого літа був вибраний на головного секретаря УБС, де, виконуючи свої обов'язки, і помер. Напротязі багатьох років він працював на різних становищах в УБС.

Гімназійно закінчив М. Чаповський в Дрогобичі, а у Львові в Політехнічному інституті студіював лісництво. Студії розпочав у Львові, закінчив у Мюнхені іступенем „Volk Wirt“ у 1949 році. До Америки приїхав у 1951 році і пішов на фізичну працю, щоб заробити гроші на хліб шоденний та на дальші студії. Уже в 1956 році М. Чаповський продовжував студії в державному університеті в Стейті Мейн. Де здобув диплом магістерських наук з ділянки лісництва у 1958 році, а завершив студії в Ратгерському університеті докторатом з ділянки ґрунтознавства у 1962 році. Одружився він у 1957 році з Альбіною Дерев'янко, яка була для нього великою опорою як у часі його студій, так і протягом їхнього майже 30-літнього подружнього життя.

Працював д-р М. Чаповський на державній праці в експериментальній новій ділянці — залісненні мертвої землі гірського вугільного басейну Пенсильванії після того, як там кілька десятирок років тому вибула вугілля і залишили гіри, ніби з порозрізуваними чорними животами, де жодна рослинність не росла.

Після 12-ти років наполегливої праці д-р М. Чаповський добився великих успіхів. Сьогодні, завдяки йому, ті гіри покриті лісом. Пізніше д-р М. Чаповський продовжував свою наукову працю в Мейні. Він написав і видав 50 наукових праць. Як науковець, здобував визначне місце світового масштабу: його праці вивчають в університетах, його запрошували на наукові семінари, а ім'я його заслужено згадується в Енциклопедії Британіка.

Всюди, де жив і працював д-р М. Чаповський, він підкреслював свою національну приналежність, знайомив чужинців з Україною і здобував для неї приятелів. Вони його шанували і ширі любили, доказом чого є заснування стипендіального фонду його імені при Мейнському університеті, де навчався, а пізніше працював д-р Чаповський. Цінним є

У понеділок, 2-го лютого, двоє св. Андрія в Савт Бавнд Брукс уміли сповістили, що привезли тіло покійного. Святу Літургію у церкві відправили о. прот. Н. Коваль та о. митр. прот. Н. Коваль. Обидва отці прощали в церкві сл. п. Мирослава Чаповського.

Над могилою прощав його голова ОДВУ проф. П. Стерчо, а потім майже 150 присутніх заспівали йому „Видиш, брате мій“.

У залі під час триниз покійного прощали: І. Олексин — від Братського Союзу, Едвард Попіль — та кож від УБС, але англійською мовою, бо між присутніми були американці, д-р З. Гордиський — від Проводу Українських Націоналістів, проф. І. Короньський від НТШ, Б. Скорупська — від Українського Золотого Хреста, Р. Крук — від УАКР, В. Процик — від ІСНО, Мал МекНайт — від департаменту Лісництва Америки у Вашингтоні, Дж. Бурке — сусід і приятель, та С. Селешко — від оселі ім. Ольжича. Всі промови поділилися з присутніми спогадами про покійного, підкреслили його заслуги для людства та для

Перша імпреза у відновленій залі

У Філадельфії перед десятима роками було ще декілька будинків, власників яких були наші установи, а в них — зали для імпрез. Ті доми поневолі продано — одні тому, що упрямі міста потрібно було площі, на якій вони стояли, інші тому, що в тих ділянках ставало небезпечно жити.

У тому часі всі наші імпрези відбувалися або в парафіяльних, або в чужих залах. Алеж бо не всі наші парафіяльні зали мають, так сказати б, добре положення, наприклад, одна наша парафія має доволі гарну землю, але ділянка настільки погана, небезпечна, що кілька років тому в недалекій віддалі від церкви вбито дядя, а параха недавно також поблизу церкви погубовано.

Від довгого часу дошкульно відчувалося брак своєї зали. З положення допоміг вийти гурт українських патріотів з молодшого покоління, тих, що приїхали до ЗСА із своїми батьками малими дітьми або в юнацькому віці.

Підшукавши відповідний дім в одній із найкращих ділянок міста, оформились як установа, купили його. Тепер читач знає, що мова

тут про Український Освітньо-Культурний Центр у Філадельфії в провіді з д-ром Олександром Черником від самих його початків.

УОК Центр став таким українським осередком, члени й Управа якого різних врівноважень і різних політичних поглядів. Мабуть, цей соборницький елемент є тією притягальною силою, що з кожним днем членство збільшується, тим більше, що в Центрі царить згода, яка всіх дружно об'єднує, заохочує до праці і жертвенності. Всі члени разом із дирекцією і головою УОК Центру свідомі своєї далекоїдучої цілі, на що, зрештою, вказує сама назва Центру. Сплата боргу за будинок і щедрі пожертви на його розбудову підтверджують свою їхню свідомість.

У Центрі під сьогоднішню пору знаходяться сліди всіх наших товариств, організацій та установ, не згадуючи двох українознавчих шкіл і двох студій.

Сьогодні товариства, що пізно зголосилися, щоб дістати приміщення в Центрі. Може й це якоюсь мірою прискорило його розбудову. На перший план поставлено т. зв. велику залу.

Видання, гідне пам'яті О. Лятуринської

„Великодній передзвін“. Писанки і поезії Оксани Лятуринської. Видання Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб, Відділ Торонто. Торонто, Канада, 1986. Стор. 83.

Хоч до цього видання увійшла тільки невеличка частина різноманітної творчості нашого мистця — скульптури, малюнки, кераміки, поезії та есеїстики, але задумано й виконано його з розумінням, добільністю, смаком і любов'ю. З великою приємністю перегортаємо сторінки цієї естетично-елегантної книжки. На добромудрому крейдоному попері вишито кольоровою знімком писанки виразно й гарно. До кожної писанки відповідно підбрано тло, яке складається переважно з природних елементів, таких як листочки, травичка, барвінок та інші свіжі чи сухі зілля. Тло завжди в гармонії з кольором та орнаментом писанки. Акомпаньяментом до кожної є весняно-великодній віршик, що ворується пробудження природи з зимового сну, під впливом довгоочікуваного сонця, тепла, вітру, дощички, а у висліді — прихід нового життя.

Поміж писанками й віршиками вилітало кілька інформативних статей. Перша — про саму Оксану Лятуринську з 1952 року під назвою „Писанка“ та переклад її на англійську мову Ганни Мазуренко. Авторка вкляє своє захоплення красою писанки, яке передає читачеві. Символи на писанках вона називає „душею писанки“, а пояснює їх походження з доісторичної доби — з мітології, повір'я, чаклування, заклинання, закликання, зашпитування та іншіх прадавньої мудрості. З тих древніх часів авторка залюбки черпає надхнення для своєї творчої уяви й фантазії взагалі. Не даремно ж у такому стилі описав Оксану її товариш по перу С. Маланюк віршем, який уважна редакційна колегія вмістила на звороті суперобкладинки нашої книжки.

Оксана Соловій, так би мовити, „диспансераемлячка“ поезії (обидві ж вони перебували у Мінеаполісі)

Усі ці пояснення писанки Оксаною на тонких смужках паперу зберігаються в мене разом з її писанками.

В останній статті „Писанки Оксани Лятуринської“ пера (ще однієї Оксани) Бригун-Соколик згадані події назви писанок. Сама стаття особливо цінна тим, що в ній наведено багато цитат із листів мистця та її власні пояснення особливостей її писанок. „У писанкарстві я переслідую певне завдання: писанка, як кожне мистецтво має бути творча. Добра техніка — то ще не все і то не суть. Збитися на копіювання народного безглибокого значення йогамало. Мистецтво писанки не в перах, а в її орнаменті. Іноді назверх зов-

нашого народу. Його товаришувати, оптимізм і гумор та склали співчуття дружині Альбіні та синам Юрієві та Андрієві.

Вкінці син Андрій сказав кілька слів про улюбленого батька та подякував усім, що прибули на його похорон.

Хай пам'яті про нього буде завжди з нами!

Було проголошено чотири листи: на Фундацію ім. Ольжича, оселю ім. Ольжича, визвольний Фонд та на Степінський Фонд ім. д-ра Мирослава Чаповського. Зібрано разом понад 5,000 доларів і пожертви надходять далі.

Б. Скорупська

Вирішено обладнати її так, щоб вона створювала атмосферу театральної зали.

Саме в цій залі, яка вже в другому тижні березня буде передана для вжитку, відбується перша імпреза. Цією імпрезою буде весела популуднівка п. н. „Вітаємо весну“ у виконанні Театральної Студії Молоді під мистецьким керівництвом Володимира Шашаровського. Тому, що сумних подій так багато і що вони на нас зле впливають, вибрано легкий жанр.

Не від речі при цій нагоді прийнятні коротенькі пригадки, що собою уявляє гумор, при чому не треба забувати, що сміх, веселі настрій є найкращою терапією і найкращим методом регенерації, відмолодження.

Гумор, відомо, як одна з постатей комізму схоплює явища з боку тих властивостей, що спонукують до веселости, сміху, потрактів, однак, з поблажливістю. До цієї категорії належить сатира, хоча вона не дуже до поблажлива, навпаки вона п'ятує, висміває людські хибі. Крім інших нею залюбки послуговувався ще Гораций, а згодом Еразм з Роттердама. Інструментом сатири є карикатура. Тут ще згадаємо гротеск, батьком якого є Арістофан; гротеск використо-

ували Шекспір, Гюго, Гоголь й інші. На черзі пародія, що нею часто послуговувалися Сервантес і Вольтер. До того ще доходить іронія, кпини та популярний, широко розповсюджений різного типу дотеп. Найбільший успіх має політичний дотеп.

Думаю, що із згаданих категорій Шашаровський, як режисер у названій популуднівці, примінив більшу їх частину в коротких комічних сценах, монологах і діалогах, до речі, він майстер легкого жанру. Сам же виконає дотепний вступ і заповідатиме програму. У програмі виступлять: Оксана Михайлівська, Марта Михайлівська, Марта Ошишко, Оксана Михайлюк-Строцька, Тамара Комаровська, Марко Клод, Михайло Кострицький, Роман Дубенко, Тарас Юрчак.

Після спектаклю відбувається перекуса, кажуть, якась особлива, бо цим разом усі лакомини, паштетні та овочеві фарш, крокані й інші смаковиті „ястів“ будуть приготовані згідно французької кухні.

Ця мистецько-розважова популуднівка з вишуканим підвечірком відбувається в неділю, 29-го березня п. р. в 4-й год. по полудні.

Пресовий референт

сім мало праці, а композиція досконала.

Справді вірші й писанки, зібрані у книжці „Великодній передзвін“, на перший погляд здаються нескладними й простенькими, але скільки в них криється чару, творчої інвенції та справжньої поезії. Розуміється, це не народне мистецтво, але побудоване воно на глибокому розумінні й органічному зв'язку з ним. Це індивідуальна творчість талановитого мистця, що черпає з джерел народного духу.

Все такі треба було б прирепродукції писанок навести автентичні назви їх зворів, бож вони надзвичайно цікаві та багатозначні. В крайньому разі подати їх список на кінці книжки.

Ще коротке доповнення до біографії Оксани Лятуринської. Пропущено там дуже важливу позицію в її мистецькій освіті, а саме: Українську Студію Пластичного Мистецтва в Празі, яка властиво була приватною Академією Мистецтва з широкозакресною програмою навчання та фаховими викладачами у всіх дисци-

лінах. Перед усім там плелася українська мистецька традиція. В різні періоди там студіювали такі відомі тепер майстри як Галина Мазепа, Микола Кричевський, Віктор Цимбал, Петро Холодний (мол.), Василь Хмелюк, Софія Зарицька, Іван Іванець, Василь Касян (перед поверненням в Україну) та багато інших.

„Свій гіркий емігрантський маршрут“ О. Лятуринська не починає відомо з Праги, а якраз приїздом до неї. Замешкала вона в інтернаті Української Гімназії — в холодних, примітивних, напіварушених дерев'яних бараках, де й почалася серія хвороб, які переслідували її до кінця життя.

Наші заваги ніскільки не зменшують цінності „Великоднього передзвону“, надзвичайно цінного видання. Шкода, що воно не появилось ще за життя Оксани Лятуринської, бо принесло б їй велику приємність і вітху.

М. Антонович-Рудницька

ГУБЕРНАТОР НЬЮЙОРКСЬКОГО стейти Маріо Квормо в обличчі зростаючої опозиції в справі податків у цьому стейти, погодився із законодавчими лідерами, що обниження податку повинно наступити ще цього року. Ця його згода суперечить його попередньому становищу і настійованні, що ньюйоркський стейт не може собі ніяк дозволити на зменшення податків аж до 1988 року. Ще, однак, досі не узгоджено наскільки податок в цьому році буде обнижений. У планах Сенату зменшити його до 300 мільйонів доларів в 1987 році, Асамблея рекомендує знизити податки до 250 мільйонів доларів. М. Квормо сказав, що зміну його поліси уможливив рапорт стейтового контролера Едварда В. Рігена, який вказав на це, що бюджет ньюйоркського стейти з датою 1-го квітня цього року, матиме надвишку поміж 200, а 300 мільйонами.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ у Вашингтоні звіз заборону для американських дипломатів зустрічатися з дипломатами і військовими представниками Північної Кореї, як вони припадково бувають в одному місці. Як відомо, ЗСА і Північна Корея не втримують дипломатичних зв'язків і приязні розмови могли б викликати враження, що ЗСА шукають шляхів для поліпшення відносин з корейськими комуністами. Газета „Нью Йорк Таймс“ повідомляла, що нове зарядження має на меті допомогти Південній Кореї припшити зміну атмосфери з ворожої на приязну і в майбутньому відновити світвально дипломатичні й торговельні зв'язки між двома Кореями.

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п. Зенка Єзерського, бл. п. Костя Мельника і бл. п. Зоні Татаринської

буде відправлена

ПАНАХИДА

в суботу, 14-го березня 1987 р., в год. 5-й веч. в церкві св. Покрови, Клівленд, Огайо

РОДИНА

ДМИТРО ЦАРИК

син бл. п. Андрія і Евдокії з дому Лаврів, нар. 1-го листопада 1898 р. в селі Бельці, район Долина, Галичина.

Учасник Визвольних Змагань України, довголітній волосний секретар в селах Туря Велика і Тростянець Доліньського району, в часі відновлення Української Держави 30-го червня 1941 р. став працівником уряду скарбового в Долині. Тісний співробітник УПА в роках 1942/44.

ПАРАСТАС І ПАНАХИДА за спокій душі покійного будуть відслужені в п'ятницю, 13-го березня 1987 р. в год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Ліпні і Цейлер при вул. Істерн і Вулф, Балтимор, Мд.

ПОХОРОН у суботу, 14-го березня ц. р. в год. 9:30 ранку в похоронному заведенні, а в год. 10-й ЗАУПОКІЯНА СЛУЖБА БОЖА в Помісній Українській Католицькій Церкві св. арх. Михайла, описна на місцевій парафіїній цвинтар.

Горем опечалена родина:

- син — **АНДРІЙ** з дружиною **МАРІЄЮ** і дітьми **РОМАН** і **АННОЮ** з родинами
- дочка — **АНАСТАЗІЯ ОЛЕКСИЧ** з мужем **ВАСИЛЕМ** і дітьми **АННОЮ**, **ПАРАСКЕВІЄЮ**, **БОГДАНОМ**, **МИХАЙЛОМ** і **МАРУСЕЮ** з родинами
- син — **ТЕОДОР** з дружиною **ТЕРЕСОЮ** і дітьми **СОФІО** і **НЕСТОРОМ**
- сина — **МИХАЙЛО** з дружиною **ВІРОЮ** і дочкою **ВІРЦЕЮ**
- дочка — **ПАРАСКЕВІЯ МАКСИМ** з мужем **БОГДАНОМ** і дітьми **СОНЕЮ** і **НЕСТОРОМ**

Покійний залишив 13 онуків і 17 правнуків та близьку і дальшу Родину в ЗСА, Канаді та в Україні

Замість квітів на свічку могилу Родина просить складати свої пожертви на Патріарший Фонд і на будову церкви св. арх. Михайла.

COOK BOOK

Favorite Ukrainian-American Recipes
of
St. Wolodymyr Ukrainian Catholic Church,
Marlboro, N.J.
100 pages, softcover, over 200 recipes
in English
Cover by Jariko Kozak
\$6.50 per book includes shipping
Make check or M.O. payable to
"St. Wolodymyr Church" and mail to:
LUBA KASIAN
69 Willow Drive, Little Silver, N.J. 07739
Allow 4 weeks for delivery — These cookbooks make great gifts
For more information call (201) 842-9424

„Союзівка на вакаціях“!
з огляду на ВАКАЦІ ПРАЦІВНИКІВ
„СОЮЗІВКИ“
СОЮЗІВКА ЗАКРИТА
від 1-го березня до 1-го квітня 1987 року

Найкращий дарунок
АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ
**ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
УКРАЇНИ**
за редакцією
проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА
**ENCYCLOPEDIA
OF UKRAINE**

TOM I (A-F): Перший з чотирьох томів
\$115.00 + \$4.50 пересилки
• Це перший том великого твору українських науковців у діярою. 968 сторінок, має приблизно 2,800 гасел.
• Вповні ілюстрована.
• Понад 450 ілюстрацій чорно-білих, 5 кольорових, 83 мапи, 6 з них кольорові.
• Велика кольорова зложена мапа України з 32 сторінковим окремим додатком назв місцевостей.

Замовляйте тепер і шліть чек на \$119.50 до:
СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців штату Нью-Джерсі зобов'язує 6% продажного податку

Український Народний Союз
пошукує досвідчених
АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
і
**ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ**
зі знанням української і англійської мов
на околиці
Чикаго, Нью-Йорк, Торонто, Філадельфія,
північний Нью-Йорк і Нової Англії
з метою розбудови і керування мережами
агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатися до:
H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
 2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
 3. Оборони громадянських прав українців
- Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:
Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із вповним виразом цього заклику
Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу
Сума пожертви \$

ім'я та прізвище
число дому вулиця
місцевість
штат
поштовий код

СОЮЗЯНКИ...

(Закінчення зі стор. 1)

відомі із своїх численних виступів у ЗСА і Канаді із репертуаром пісень гумору-сатири, що віддзеркалює сучасні обставини в Україні та Америці.

О. Гнатейко теж розказала про ще одного із дуже сьогоднішніх популярних співаків — Олексія Голуба-Алекса, що збагачує не одні імпреси своїми виступами то на відпочинковій оселі Українського Народного Союзу — Союзівці, то на оселі Українського Братського Союзу — „Верховині“. Коли сказати про його минуле, — продовжувала говорити О. Гнатейко, — то він волинський, уродженець Рівного. В Україні студіював наш артист спів і диригентуру. Професійну свою кар'єру О. Голуб розпочав у 1971 році, включившись у Тріо Мареничів, як теж розіграв із іншими групами по більшій частині і в ресторанах України. Із 1982 роком Алекс виїхав до Америки. Із того часу він виступав на різних концертах і нічних клубах у ЗСА і Канаді. Його різноманітний пісенний репертуар виконаний дев'ятьма мовами. Перший альбом платівок Алекса п.н. „В пам'ять Іва-суків“ випущено 1985 року, а ось недавно вийшов його другий альбом платівок п.н. „Земле, моя, мій краю рідний“. Можна теж побачити виступи Алекса на концертних естрадах, зфільмовані на „відео“. Треба сказати, — підкреслила О. Гнатейко, що згадані наші артисти виступають вперше на ноджерському терені, тим більше напевно буде цікаво нашої публіці познайомитися із їхнім мистецтвом виступом.

Гості-союзники у розмові з редакторами ще додали кілька подробиць про сам Український Музей, якому вже сповнилося понад десять років успішної праці. Зберігає цей Музей не лише спадщину українсько-американської спільноти в ЗСА, виключно для неї самої, але там, крім українців приходять відвідувачі інших національностей, які з подивом висловлюються про високу його культуру і багатство колекцій на сторінках преси, наприклад, у такому престижному американському щоденнику, як „Нью-Йорк Таймс“. Український Музей сьогодні на листі як один із найбільш цікавих малих музеїв у Нью-Йорку. У ньому знаходяться збірки з народного мистецтва, малювання, документи, фотографії та архівальні матеріали. І саме для цього потрібно доглядного під кожним оглядом приміщення.

Можна сказати, що з влаштуванням товариської зустрічі-бенефісу заповідатьсь гарне і приємне та атрактивне поповудне, про це вже говорять лише самі призавжди своїми виступами здобували велике признание серед публіки. А коли ще й взяти до уваги, що успіх побудував для такої вартісної установи як Український Музей залежатиме від кожного з нас, то не має сумніву, що в цей уже недалекий квітневий день публіка щедро виловить залю, щоб допомогти підтримати це шляхетне діло.

Квитки вступу, де вже враховано коктейль і полу-денюк, — 40 доларів від особи: студенти — 25 доларів. Резервування місць як теж замовлення столів на 8, 10 і 12 осіб треба поладнати не пізніше як 27-го березня, телефонуючи на: (201) 472-2289; (201) 373-8695; або на (201) 372-1759.

Відбулося...

(Закінчення зі стор. 1)

ки і танку перед „Музеєм мистецтв“. Д-р О. Черник інформує, що є можливість тут на терені Філадельфійського Спортивного Олімпіаду, щоб в цей спосіб українська молодь мала можливість відзначити цю історичну дату. Д-р Черник вважає, що такий проєкт вповні можна зреалізувати при активній участі спортивних товариств. Заплановано також похід вулицями міста.

Д-р Леонід Рудницький інформує, що відбувся науковий конференція в Ля-Саль університеті, як теж є запланована конференція НТШ у Філадельфії. Темою цих наукових конференцій буде історичне і теологічне значення Тисячоліття Хрищення України. Діловий комітет робить старання, щоб в парафіяльних і публічних школах у Філадельфії були включені в програму навчання матеріали, які відносяться до історичних фактів хрищення України, і до українського голокосту. Д-р Л. Рудницький поінформував, що є заплановано

ряд доповідей на тему хрищення України, які відбудуться цього року у Філадельфії. В плані комітету є організувати також політичну конференцію, метою якої буде звернути увагу американської спільноти на святкування Тисячоліття Хрищення України, як теж на переслідування українських Церков в Україні. В цій конференції візьмуть участь визначні політичні діячі, прихильні українців.

На тому засіданні обговорено справу фінансування вищеподаних проєктів і рішено звернутися до української громади і околиці, щоб вона допомогла своїми датами здійснити ці плани.

Що обширну програму святкування Тисячоліття Хрищення України прийнято з деякими поясненнями до поодиноких точок програми, які подали д-р О. Черник, д-р Леонід Рудницький і Орієс Гевка. Члени Ділового комітету, представники організацій і установ уважають, що ця проєктна програма для відзначення Тисячоліття Хрищення України буде вповні здійснена.

Друкарня СВОБОДИ
приймає на постійну працю

РОБІТНИКІВ
до висилки газет та інших
друкарських робіт

Години праці від 8-01 до 4:30 по пол.
Знання української мови обов'язкове.
Добрі умови праці і бенефіти.

Голоситися особисто

СВОБОДА

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Тел.: (201) 434-0237

Український Народний Союз
проголошує
ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам
на академічний рік 1987-88

Стипендії будуть признані Стипендією Комісією УНСОю студентам визначних університетів і каледжів, які є членами УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендію, на формулярах, що їх можна набути в Головному Канцелярії УНСОю, слід вносити

до 1-го квітня 1987 р., на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! ПОДАВАННЯ НА СТИПЕНДІЮ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИМАГАНІЙ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редактор Омелья Твардовський

УСО „ТРИЗУБ“ — ПЕРШУН ТУРНІРУ
КОПАНОГО М'ЯЧА

У неділю, 22-го лютого ц. р., закінчився турнір копаного м'яча в закритій залі Вудгейвен Спортс Центрі у Філадельфії, в якому звання першун здобула І-ша дружина УСО „Тризуб“. Змагання турніру проходили круговою системою, в яких наша дружина виграла п'ять, одні закінчила ремісом і одні програла, здобувши, таким чином, 11:3 точок імпозантне відношення голів 32:14.

У фінальних розгрівах „плей оф“, до яких кваліфікувалося чотири клуби, „Тризуб“ елімінував клуб „Америка“ 4:0, потім у півфіналі „Данубію“ 5:4 і остаточно у фіналі „Гунгарію“ порограним вислідом 8:0. Вершок показника таблиці ігор І-ої Дивізії „Юнайтед Сакер Ліг оф Пенсильванія“ турніру в закритій залі 1987 р.: УСО „Тризуб“ — 11:3 точок, 32:14 голів; Фінікс С. К. — 11:3, 30:23; Америка С. К. — 10:4, 21:16; Данубія — 9:5, 23:21.

Дальші місця зайняли: „Інтер“, „Гунгарія“, Данубія II, В. Е. С. К., Гелленік і „Басен“. Склад І-ої дружини „Тризуба“: Го, Прончак, Зілько Т., Козак, Чін, Ізабелла, Гарматій, Зілько А., Сесак, Фріят, Гавзер, Насер, Санторе. Провідник М. Юрчак, тренер Ю. Літінський. В II-й Дивізії цього турніру виступала дружина „Український Лев“, яка виграла три змагання і по два ремісувала та зазнала поразок, здобула 8:6 точок і 16:13 відношення голів, у висліді чого в показнику таблиці ігор зайняла п'яте місце.

Яр-Ко.

М. КАЦ ЗГАДАВ ПРО
УКРАЇНСЬКЕ
ПОХОДЖЕННЯ
ВОЛТЕРА ПОДІВУНОГО

Відомий спортивний коломніст газети „Дейлі Ньюс“ Майкл Кац який в минулому році емігрував з американських спортивних журналістів згадав про українську національність славного леополетта Сергія Бубки, назвавши його „українським суперменом“, в одній із своїх статей в минулому тижні під наголовком „Подобний спел стар“ зазначив, що цей чоловік гравіст Нью-Йорк „Ренджерс“ є частиною українського походження.

Ю. КОБЗЯР УЧАСНИК
ЛЕЩАТАРСЬКИХ
„СРІБНОЇ СЕРІЇ“

„Рекрешин Скі Рейсінг Гайд“ 1987 помістив нотатку про участь Юрія Кобзаря в лещатарських першенствах „Срібної серії“, що проходили в Гантері, Нью-Йорк.

В нотатці згадується, що Ю. Кобзар, уродженець Гантеру, тепер мешкає у Квінсі, зацікавившись цими змаганнями в минулому році, коли при допомозі свого брата взяв в них участь. Завдяки нагородам, що їх вручають переможцям цих серій та значній допомозі брата на тренінгах, Юрій Кобзар взяв участь в цих лещатарських перегонах теж і в цьому році. „Якщо все пройде благополучно, то для нас не буде несподіванкою побачити Юрія Кобзаря у фіналі

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Великі перемоги плаваків
України на чемпіонаті
СССР

На початку місяця лютого ц. р. в Москві відбулися плавацькі змагання за чемпіонат СРСР, в якому українські плаваки здобили вагомих успіхів. Перша збірна України здобула разом 1,666 точок і цим самим перше місце. Дальші місця зайняли: Росія 1627, Ленінград 1275.5 і збірна України — 493 точки.

В жіночій групі 50 м. вільним стилем перше місце здобула румунка Добреску 26.38, друге місце — українка І. Гапон з Харкова 26.65. 800 м. першою вийшла теж румунка Пеленчар — 8.48.21, українка Н. Кравченко, зайняла сьоме місце — 9.09.73.

В штафеті 4 x 50 м. українки (Гапон, І. Жукова, Копчик і Глушенко) вийшли першими — 1.46.67. 100 м. першункою вийшла Е. Ормош (Мадярщина) — 1.14.45, українка О. Осадчук зайняла четверте місце — 1.04.30. На 200-метровій Осадчук здобула перше місце — 2.17.55. На 200-метровій змішним стилем першункою вийшла росіянка з Ленінграду Дендєбєрова — 2.17.10, другою — українка Копчик з Дніпропетровська — 2.19.16.

В штафеті 4 x 100 метром лій українки (Шибасва, Н. Мірошник, Осадчук, Копчик) — 4.18.67. В групі чоловіків 50 м. вільним стилем першим вийшов українець В. Ткаченко з Києва — 23.39. Є. Котряга з Київської округи зайняв четверте місце — 23.57. В штафеті 4 x 50 м. перше місце здобули росіяни — 1.33.19, українці (В. Ковальський, О. Бориславський, Ткаченко і Котряга) зайняли друге місце — 1.33.96. 200 м. метеликом першим вийшов українець В. Ярошук — 1.58.75 (рекорд ССР), В. Власенко з Симферополя зайняв шосте місце. 100 м. горілиць українці О. Гавриленко з Києва зайняли перше місце — 57.38. 200 м. змішним стилем першункою вийшов В. Ярошук — 2.02.62, Бориславський зайняв друге місце — 2.11.28. В штафеті 4 x 100 м. змішним стилем росіяни вийшли першими — 3.47.00, українці закінчили другими (Гавриленко, Лозик, Ковальський, Ткаченко) — 3.49.19.

До перемоги збірної України в основному причинилися: Едвард Петрів з Запоріжжя, що вийшов першунком в марафонському запливі 1500 м. вільним стилем — 15.24.80, і Валдим Ярошук, якому вручили третю золоту медалью за здобуті додаткові 24 точки за звання майстра спорту. 20-річний Ярошук включили вже до збірної СРСР, в якій він буде виступати в міжнародних і Олімпійських змаганнях.

(от)

Осередок шукає спонзорів на
сплачення мортгеджу

Кредитова спілка „Карпатія“, найбільша українська кооператива на заході Канади, кинула виклик Осередкові Української Культурної й Освітньої в Вінніпегу, подарувавши 25,000 дол. на сплачення 50,000 дол. боргу на будинок. Пожертва „Карпатії“ зумовлена вимогою, що осередок знайде спонзорів та людей доброї волі, які пожертвували б других 25,000 дол. на цю ціль. Досі члени Осередку відгукнулися щедрим даванням в сумі 15,000 дол. Закликаємо наших друзів та добродіїв допомогти Осередкові в цій акції. Залишилися зібрати тільки 10,000 дол.

Кредитова спілка „Карпатія“ постійно підтримує діяльність Осередку щорічними субсидіями. Ця остання дотація особливо важлива для Осередку не тільки своєю щедрістю, але також тим, що ліквідація мортгеджу полегшить фінансові зобов'язання Осередку. Це дасть нагоду зосередити більше уваги на розвитку програм виставок у музеї і галерії та вкласти більше грошей у збагачення та впорядкування фондів бібліотеки, архіву, музею і картинної галерії.

Допоможіть українській культурній установі служити громаді у власному сплатеному домі.

Пожертви можна слати на адресу: Ukrainian Cultural and Educational Centre Mortgage Liquidation Fund, 184 Alexander Ave. East, Winnipeg, Man. R3B 0L6.

Усім жертводавцям осередок виставить посвідку до податку.

Свобідна...

(Закінчення зі стор. 2)

багато. Це свідчить про велику релігійну толеранцію, якої не було ані в Східній, ані в Західній Церкві. Зокреба треба відмітити, що московська Церква ніколи не толерувала інших християнських Церков і не толерує їх і тепер, хоч сама є дуже залежна і контролювана державою.

Проблеми „Церква і держава“ в Україні та в інших народів повинні присвятити більше уваги наші правники та фахівці церковного права і в популярній формі навітлити, які були різниці між християнською Україною і іншими християнськими державами колись давно і пізніше до наших часів. Зокрема дуже на часі навітлити чим різняться українська Церква в своїй основі від московської, чи пізнішої російської Церкви, від зарання свого існування. Це одна із цікавих тем напередодні наших святкувань 1000-річчя християнства в Україні, яка, на жаль, мало навітлена і подана до відомо нашою громадністю у вільному світі. Коротко кажучи: наше християнство треба більше сполуаризувати, зробити його більш атрактивним, бож не 1000-річчя його існування!

НЕ ТІ РОКИ...

У передовій п. н. „Українське віруку Шевченка“ („Свобода“ ч. 44 за суботу, 7-го березня ц. р.) слід читати: „він помер 10-го березня 1861 року, проживши всього 47 років...“, а в останньому параграфі: „Але скористаймо до беззневних роковин і низько поклонімся найбільшому генієві, що його видав українська нація“. Знову ж у статті Мірослава Борисюка п.н. „Живопиєс Україна“ Тараса Шевченка („Свобода“ ч. 45, 10-го березня) має бути: „Під час подорожі по Україні у 1843 році Шевченко вперше побачив очима художника природу України...“ Ред.

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
12-го КВІТНЯ 1987 р.

Баффало, Н. Я. Річні збори 360 Відд., о год 11:30 ранку в приміщенні школи св. о. Миколая, при 955 Fillmore Ave. Буде присутній голова округи, РОМАН КОНОТОПСКИЙ. — Управа Відділу

СУБОТА,
14-го БЕРЕЗНЯ 1987 р.

Джезі Сіті, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва „Поступовий Клуб“ — 70 Відд. о год. 4-й по пол. в УНДО в Джезі Сіті, Н. Дж. На порядку: звіти Управи і К. Комісії, вибір нової Управи і К. Комісії, несприятливості відповідної кількості членів, збори відбудуться на годину пізніше. Проситись членів віривати вкладки. — С. Білик, гол., М. Шеремета, секр.

РІЗНЕ

ШУКАЮ
ПЛАНА
який працює у фабриці клею до скріпи, до зопів. Прошу писати на адресу:
Box DAD, 1919 Palmetto St.
Ridgewood, N.Y. 11385, U.S.A.

SERVICE

The
**Ukrainian
Restaurant
& Caterers**

132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003

212-533-8765

PRIVATE PARTIES
— Christianities — Graduations
— Showers — Weddings
— Anniversaries
— Meetings and Wakes

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА І ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавен Брук у перенесенням тілних Останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222